

ки поотдълно трѣбва да мисли за своето оправяне. Щомъ се изправятъ частитѣ, и цѣлото ще бжде изправено. Нито частитѣ могатъ безъ цѣлото, нито цѣлото — безъ частитѣ. Въ природата съществува законъ на единство, който трѣбва да се спазва. Като имате предъ видъ това, не питайте, защо съществуватъ противоречията и злото. Тѣ сж въ самия човѣкъ. Ако ми наватъ по пѣтя и се натѣкнете на десетки и стотици здрави шишета, вие ще минете покрай тѣхъ, безъ да ви причинятъ нѣкаква пакостъ. Обаче, представете си, че тѣзи шишета сж начупени на ситно и прѣснати по цѣлия пѣтъ. Който е босъ, ще се набоде и ще нарани краката си. Цѣлиятъ свѣтъ е пълень съ надробени мисли и чувства, които причиняватъ безброй страдания. Когато страданията станатъ непоносими, хората отправятъ зовъ къмъ Бога, да имъ помогне. Какъ могатъ да очакватъ помощъ отъ Бога, когато двама братя помежду си се онеправдаватъ и не могатъ да се разбератъ? Единиятъ е господарь, другиятъ — слуга. Господарьтъ се държи надменно съ слугата си, не съзнава, че и двамата сж братя. Въ служенето човѣкъ придобива единъ родъ знания, а въ господаруването — другъ. Да господарувашъ, или да слугувашъ, това сж два метода, чрезъ които природата си служи, като методи за възпитание на човѣка. Като го направи господарь, тя го възпитава по единъ начинъ; като го направи слуга — по другъ начинъ. Не може ли да се ползува отъ положението, което заема, вмѣсто да придобива опитности и знания, той се натѣква на изпитания и страдания. Ако разбира положението си, човѣкъ може да се ползува еднакво и отъ слугуването, и отъ господаруването си. Ако не го разбира и не може да го използва, той е нещастень и въ двата случая.

Като е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да работи въ всички области на живота, да развива умственитѣ си способности въ всѣко направление. Рече ли да се подаде на своята инертна природа, той става крайно пасивень. Вмѣсто да оформява главата си, той я деформира. Крайно пасивнитѣ хора иматъ дълги и тѣсни глави, като краставица. Обаче, ако е крайно активень, той разширява главата си. Главата на човѣка не трѣбва да бжде нито много дълга, нито много къса, нито много тѣсна, нито много широка. Като рабо-